

ния животъ и за добродѣтель-та, които обаче не са приличатъ по между си, не раждатъ са съвременно. Не казвамъ че едното влече друго, не, никакъ; но и двѣтъ сж еднакво нуждни на народътъ. Примѣрътъ на онѣзи които сж възлѣбили добродѣтель-та за нея само, не може да служи за общо правило, и множеството по-много осыща истинный на интереса, нежели славата на прѣданность-тъ и на жертвата.

Него день Самуилъ сѣдѣше спокойно прѣдъ камината си, и радостно си нареждаше теветеритъ. — Единъ миллионъ, петъ хыляды и шестъстотинъ и петъдесетъ и три доллара! извика като сложи перото и си потри дланитъ. Ето едно количество което е доста да докара слюнки въ устата на Кора и на Жоржа Вашингтона. Но, благодарѣнъ Бога, кositъ ми сж въкъ еще, и много хлѣбъ ще изедѣтъ до като ма наслѣдѣтъ.

Въ туй врѣме му извѣстихъ, че е дошълъ кавалерътъ Рокебрюнъ. Като станъ на крака безъ да си расклопи зѣбытъ, по американскыйтъ обичай, стисна му ръкѣтъ.

— Господине, рече Канадецътъ, идъ да вы посѣтъ отъ странѣ на прѣатели си Г-на Карла Бюсси.

А Самуилъ като ся прѣстори сърдитъ, извика:

— Оногози ли? негодния калпазанинъ, който искаше да убѣе сына ми и мене, и когото трѣбаше да оставѣ да го убѣсѣтъ?